

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο Μια αναπάντεχη επίσκεψη που θα αλλάξει την ζωή του

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 33

Την άλλη μέρα ο Μανουέλ μαζί με την μητέρα του πήγαν στο παλιό κοιμητήριο στο λιμάνι, έψαξαν βρήκαν τον τάφο της Λίζας και άφησαν και οι δύο τους λουλούδια.

Μείνανε αμίλητοι να κοιτάνε το άσπρο μάρμαρο που σκέπαζε την Λίζα.

Δάκρυσαν. Ο Μανουέλ έπασε το χέρι της μάνας του.

- Ήταν πολύ όμορφη μάνα. Θα την αγαπούσες και εσύ αν την γνώριζες.

Γύρισε η Κασσάνδρα και αντικρίζοντας τον δακρυσμένο Μανουέλ τον αγκάλιασε και του είπε τρυφερά:

- Θα την αγαπούσα γιέ μου, θα την αγαπούσα και εγώ, να είσαι σίγουρος για αυτό.

Πήραν τον δρόμο της επιστροφής. Ευτυχώς δεν υπήρχε κανένας γύρω. Ίσως να κινούσαν τις υποψίες σε ορισμένους που γνώριζαν τον τάφο, αν έβλεπαν δύο άγνωστα άτομα να αφήνουν λουλούδια και να δακρύζουν μπροστά στον τάφο της κόρης των Ροντρίγκες.

.....
Δύο μέρες αργότερα, ένα απόγευμα μετά που σχόλασαν οι μαθητές, ο Pascale είδε από το παράθυρο του στούντιο, που έβλεπε προς τον δρόμο, να σταματά το μεγάλο μαύρο αυτοκίνητο και να κατεβαίνουν από αυτό η σινιόρα Μαριάννα Ροντρίγκες και η σινιόρα Έρρικα ντε Φλου.

«Θεέ μου!» αναφώνησε.

Στην άλλη άκρη της αίθουσας βρισκόταν ο Μανουέλ που ακούγοντας τον δάσκαλο να εντυπωσιάζεται τόσο και να κοιτά συνέχεια από το παράθυρο έτρεξε δίπλα του.

- Ήρθαν οι σινιόρες είπε ενθουσιασμένος ο Pascale, και έδειξε τις δύο γυναίκες που προχωρούσαν προς την είσοδο, πάμε να τις υποδεχθούμε.

Η Μαριάννα Ροντρίγκες φορούσε ένα μακρύ μαύρο φόρεμα με ένα μικρό μαύρο καπέλο που κάλυπτε λίγο τα γκριζα μαλλιά της.

Αντίθετα η Έρρικα ντε Φλου ήταν πιο εντυπωσιακά ντυμένη. Το μπλε της φόρεμα εφαρμοστό πάνω της, φάνερωνε ένα κορμί που το είχε σεβαστεί ο χρόνος. Έδειχνε πολύ πιο νέα αυτή την φορά.

Πρώτος έτρεξε να τις υποδεχθεί ο Pascale φιλώντας τους το χέρι κά-

νοντας ταυτόχρονα και μια ελαφρά υπόκλιση.

- Κυρίες μου τιμή μου να σας υποδεχθώ ξανά στην σχολή. Περάστε μέσα. Είναι λίγο ακατάστατα, αλλά ξέρετε είναι στούντιο έχουμε μαθητές ...

- Μην στεναχωριέσαι σινιόρ Pascale, είπε η Έρρικα.

Ο Μανουέλ πρώτα χαιρέτησε την Μαριάννα Ροντρίγκες λέγοντας:

- Τα σέβη μου σινιόρα.

Η Μαριάννα τον κοίταξε με κάποια τρυφερότητα, δίνοντάς του το χέρι και προχώρησε μερικά βήματα μπροστά.

Ο Μανουέλ γύρισε προς την Έρρικα που στεκόταν δίπλα του και σκύβοντας να της φιλήσει το χέρι, της είπε:

- Μεγάλη μου χαρά που σας ξαναβλέπω σινιόρα.

- Και εγώ χαίρομαι που επισκέπτομαι ξανά το στούντιο, απάντησε εκείνη με ένα γλυκό χαμόγελο.

Προχώρησαν και οι τέσσερις προς το σαλονάκι.

Ο Μανουέλ παρατήρησε ότι η Έρρικα συνέχεια τον κοίταζε.

Οι δύο κυρίες έκατσαν στον καναπέ. Απέναντί τους, στις δύο στενές πολυθρόνες ο Pascale και ο Μανουέλ.

- Σε τι οφείλουμε την τιμή; ρώτησε φανερά ενθουσιασμένος ο Pascale, όμως πρώτα να σας ρωτήσω τι προτιμάτε. Τσάι ή λικέρ;

- Τσάι θα προτιμούσα, απάντησε πρώτη η Μαριάννα Ροντρίγκες.

- Εγώ θα ήθελα λίγο λικέρ, είπε η Έρρικα.

Ο Μανουέλ σπκώθηκε αμέσως λέ-

γοντας:

- Πάω να τα ετοιμάσω εγώ.

Επιστρέφοντας και κρατώντας ένα ξύλινο δίσκο με ένα συνηθισμένο σετ του τσαγιού και το ποτηράκι με το κόκκινο λικέρ, το άφησε στο χαμηλό τραπέζακι λέγοντας:

- Με συγχωρείται κυρίες μου. Ελπίζω να τα κατάφερα.

- Εμείς ευχαριστούμε Μανουέλ, είπε η Μαριάννα Ροντρίγκες, κάθισε, και αποτεινόμενη στον Pascale είπε:

- Σινιόρ Pascale ήρθαμε να μιλήσουμε για την εγγονή μου την Χουανίτα. Αποφάσισα να την γράψω στην σχολή, στην τάξη των μικρών μαθητών.

Βλέπω πως της μικρής της αρέσει πολύ η ζωγραφική. Θα ήθελα να μάθει να ζωγραφίζει σωστά. Κάθε φορά που με ρωτά κάτι να της πω, δεν ξέρω. Αντί να παίζει με τις κούκλες, μάλλον προτιμά να τις ζωγραφίζει.

- Εκτιμώ και χαίρομαι για την απόφασή σας σινιόρα, είπε ο Pascale με ενθουσιασμό. Στον Μανουέλ η εγγονή σας, η σενιορίτα Χουανίτα, θα βρει τον ιδανικό δάσκαλο. Έχει πολλά παιδιά της ηλικίας της.

- Θέλω να σας ζητήσω ακόμη κάτι... - Οτιδήποτε θέλετε σινιόρα Μαριάννα Ροντρίγκες.

Αυτή την φορά η μητέρα της Λίζας γύρισε προς το μέρος του Μανουέλ.

- Σινιόρ Μανουέλ, σας είχα ρωτήσει την προηγούμενη φορά, αν κάνετε αγάλματα. Σας είπα μάλιστα ότι θέλω να τοποθετήσω ένα

άγαλμα της Μαντόνα στο τάφο της κόρης μου, της Λίζας.

Ακούγοντας εκείνος το όνομα της αγαπημένης του, τaráχθηκε. Όμως δεν το έδειξε. Αντίθετα απάντησε με ηρεμία και σοβαρότητα.

- Μάλιστα σινιόρα Ροντρίγκες. Είμαι έτοιμος να κατασκευάσω αυτό το άγαλμα. Να επισκεφθούμε το κοιμητήριο και να μου δείξετε το σημείο που θέλετε να στηθεί η Μαντόνα στον τάφο της Λίζας.

Στο άκουσμα το ονόματος της κόρης της από το στόμα του Μανουέλ και με την ζεστασιά που μίλησε, συγκίνησε την Μαριάννα. Κατάλαβε ότι ο νέος άνδρας αγάπησε την κόρη της, όπως και εκείνη τον είχε αγαπήσει.

Καρπός αυτού του έρωτα ήταν η εγγονή της. Έπρεπε όμως να κρύψει την αλήθεια από την μικρή Χουανίτα;

Η Μαριάννα απότομα σπκώθηκε. Αμέσως σπκώθηκε κι ο Μανουέλ και ο Pascale. Έμεινε καθισμένη στον καναπέ η Έρρικα κοιτάζοντας απορημένα τους άλλους τρεις.

- Σινιόρ Pascale, είπε η Μαριάννα Ροντρίγκες αποτεινόμενη στον δάσκαλο. Μπορώ να μιλήσω ιδιαίτερα με τον Μανουέλ;

Πρώτη φορά ανέφερε το όνομά του χωρίς να τον προσφωνήσει «σινιόρ».

- Φυσικά, σινιόρα Μαριάννα Ροντρίγκες, μπορείτε να πάτε στο στούντιο. Εκεί είναι ήσυχα.

- Ευχαριστώ σινιόρ Pascale, απάντησε εκείνη και κοιτάζοντας τον Μανουέλ ρώτησε:

- Που είναι το στούντιο;

- Από εδώ σινιόρα Μαριάννα, είπε αυτός, χωρίς να προσθέσει το επίθετο.

Ο Pascale μόλις έφυγαν, έκατσε πάλι στην στενή πολυθρόνα και έμεινε να κοιτά την Έρρικα βαν Φλου απορημένα. Το ίδιο και εκείνη που δεν είχε μετακινηθεί από την θέση της.

Το μόνο που άκουσε να του λέει η Έρρικα ήταν:

- Τι άραγε έχει να πει ιδιαίτερα η σινιόρα Ροντρίγκες στον σινιόρ Μανουέλ;

- Δεν γνωρίζω σινιόρα, απάντησε εκείνος. Δεν γνωρίζω.